

**Četnická stanice Kdyně
1929–1945**

Inventář

EL NAD č.: 1937
AP č.: 469

Mgr. Radka Kinkorová

Horšovský Týn 2018

Obsah

Úvod:

I. Vývoj původce archiválií.....	3
II. Vývoj a dějiny archivního fondu.....	5
III. Archivní charakteristika archivního fondu.....	6
IV. Stručný rozbor obsahu archivního fondu	6
V. Záznam o uspořádání archivního fondu a sestavení archivní pomůcky.....	7
Seznam použitých pramenů a literatury.....	8

Příloha

Seznam použitých zkratk	9
-------------------------------	---

Inventární seznam.....	10
-------------------------------	-----------

I. Vývoj původce archiválií

Původcem archiválií je Četnická stanice Kdyně (1850–1945).

Četnictvo čili žandarmerie bylo na území celé habsburské monarchie,¹ a tedy i českých zemí, rozšířeno císařským nařízením č. 272 z 8. června 1849 a jeho zřízení konkretizovalo nařízení ministra vnitra č. 19 z 18. ledna 1850. To definovalo četnictvo jako vojensky organizovaný strážný sbor uskupený v četnických plucích určený k udržování veřejné bezpečnosti, klidu a pořádku. Až následné pokyny zabezpečily každodenní provoz stanic a určily pravidla vlastní činnosti sboru, jenž byl součástí c. k. armády.²

Nejnižším článkem v organizační struktuře četnictva byly četnické stanice. Jejich služební okrsky zahrnovaly zpravidla čtyři až pět obcí a neměly přesáhnout obvod politického nebo soudního okresu, leda na povolení ministerstva. Četnická stanice ve Kdyni byla zřízena hned v roce 1850, neboť zpočátku se četnické stanice soustřeďovaly přednostně do sídel okresních soudů. Nejprve byla umístěna v budově společně s berním úřadem, ale již v roce 1851 byly vyhotoveny plány k četnickým kasárnám, jejichž stavba (č. p. 212) byla dokončena v následujícím roce.

Procesní postupy četnických stanic stanovily další normativy. Četníci předávali případy odhalení přestupků proti zákonům či dokonce zločinů okresnímu nebo zemskému soudu. Tam, kde se nejednalo o vážný případ, zasílala četnická stanice služební hlášení okresnímu hejtmanství, státnímu zástupci nebo soudu. V záležitostech, kdy bylo třeba přijmout naléhavé předběžné opatření v zájmu veřejné bezpečnosti, se četník mohl obrátit i na představené obcí, popř. na okresního hejtmana.³

Po změnách, které přinesl v roce 1860 Říjnový diplom, zůstalo četnictvo i nadále vojensky organizovaným bezpečnostním sborem, byť s nižším celkovým početním stavem a jinou vnitřní organizací. Po vojenské a disciplinární stránce četnictvo podléhalo ministerstvu války a ve služebních a ekonomických záležitostech ministerstvu vnitra. Četnické stanice měly být napříště zřizovány jen v sídlech okresních úřadů, ale ne ve městech, v nichž působila policie. K další reorganizaci četnictva došlo počátkem roku 1866, kdy byly zrušeny četnické pluky a místo nich vzniklo patnáct zemských četnických velitelství. Velké obvody četnických stanic a jejich nízká obsazenost nezaručovaly prozatím vyšší akceschopnost četnického sboru. Při plánovaných větších zásazích si četnické stanice navzájem vypomáhaly, byť se přesun četníků při dosavadní dislokaci uskutečňoval na poměrně velké vzdálenosti. Např. při nočních zátazích vedených horšovskotýnským četnictvem v roce 1866 se uplatnili rovněž četníci ze Kdyně,⁴ kde sloužil v této době velitel a tři četníci.⁵ Proto postupně docházelo ke zřizování dalších četnických stanic. Obvod kdyňské četnické stanice se nejprve zmenšil díky zřízení četnické stanice o třech mužích v Dlažově v roce 1868.

V témže roce bylo c. k. četnictvo vyňato z pravomoci ministerstva války a podřízeno nově zřízenému ministerstvu pro zemskou obranu a veřejnou bezpečnost, v roce 1870 však byla agenda veřejné bezpečnosti ministerstvu odňata a přidělena ministerstvu vnitra.⁶

¹ Před rokem 1850 existoval četnický pluk v Lombardii a Uhrách. Viz MACEK, Pavel – UHLÍŘ, Lubomír. *Dějiny policie a četnictva I. : habsburská monarchie (1526–1918)*. Praha : Themis, 1997, s. 64.

² Předpisy viz řada Výbor zákonů a nařízení Republiky Československé k potřebě četnictva úřadů politických (upravili Josef Mrhálek a Josef Hoffmann).

³ Státní okresní archiv Domažlice se sídlem v Horšovském Týně (dále jen SOKA Domažlice), fond *Archiv města Horšovský Týn*, karton č. 202, inv. č. 644, sign. 13/3/10, *četnictvo*, zde nařízení ministra vnitra a justice z 19. 11. 1850.

⁴ SOKA Domažlice, fond *Okresní úřad Kdyně* (dále jen *OÚ Kdyně*), karton č. 4, poř. č. 349, spoluúčast kdyňského četnictva při zásazích, přípisy z 29. 1. 1866.

⁵ SOKA Domažlice, *OÚ Kdyně*, karton č. 4, poř. č. 428, výkaz četníků, 1867.

⁶ JANÁK, Jan – HLEDÍKOVÁ, Zdeňka – DOBEŠ, Jan. *Dějiny správy v českých zemích od počátku státu po současnost*. Praha : Nakladatelství Lidové noviny, 2005, s. 282.

V letech 1872–1873 bylo u četnických velitelství zrušeno dělení na křídla a čety a byla zřízena oddělení, v jejichž čele stál důstojník. Zákon z roku 1876 vyňal četnictvo úplně ze svazku armády a v záležitostech výkonu bezpečnostní služby jej podřídil okresním hejtmanstvím, součinnost při výkonu úřední moci vyžadovaly také zejména okresní soudy. Obvod několika politických okresů spravovalo velitelství četnického oddělení (okres Domažlice náležel pod velitelství četnického oddělení rozlehlého plzeňského obvodu č. 5), jemuž podléhala jednotlivá okresní četnická velitelství v sídlech okresních hejtmanství v čele s okresním strážmistrem a těm byly podřízeny jednotlivé četnické stanice vedené závodčím, případně strážmistrem.

V roce 1877 byl velitelem četnické stanice ve Kdyni strážmistr Mostecký a na stanici s ním sloužili četníci Kolbe a Mácha. Kdyně proslula v této době svojí rozsáhlou textilní výrobou, díky níž tvořilo dělnictvo vysoké procento obyvatelstva města. Průmyslová sídla byla z hlediska ochrany veřejné bezpečnosti obecně označována za rizikovější než poklidné zemědělské oblasti, a také z toho důvodu okresní četnické velitelství usilovalo o posílení dosavadní třímužové četnické stanice ve Kdyni.

V roce 1891 byl zřízen 16. četnický obvod v Klatovech, k němuž nově náležely politické okresy Domažlice, Horšovský Týn, Klatovy, Sušice a Tachov.⁷

V roce 1895 byl vydán nový zákon č. 1/1895 ř. z., o četnictvu, jenž mj. stanovil, že v případě války sice může být četnictvo pověřováno zvláštními vojenskými úkoly, avšak primárně si zachová všeobecné bezpečnostní určení.⁸ I nadále bylo četnictvo definováno jako vojenský strážný sbor zřízený za účelem zachování veřejného pořádku a bezpečnosti. Tento zákon o četnictvu platil pouze s drobnými úpravami v rámci recepční normy i po vzniku Československé republiky. S ustavováním bezpečnostního systému nového státu byl spojen spor o pojetí četnictva jako složky armády. Nakonec četnictvo zůstalo v gesci ministerstva vnitra. Záležitosti četnictva byly následně nově upraveny zákonem č. 299/1920 Sb. z. a n., o četnictvu, a jeho prováděcími předpisy. Četnictvo zůstalo vojensky organizovaným strážným sborem a zároveň orgánem politické státní správy podřízeným ministerstvu vnitra a organizačně přizpůsobeným civilní teritoriální organizaci. Četnický sbor byl určen k tomu, aby podle stávajících zákonných předpisů a podle nařízení příslušných státních úřadů udržoval na celém území Československé republiky veřejný pořádek a veřejnou bezpečnost. Kromě toho četnictvo plnilo v bezpečnostním systému první republiky roli prvotního vyšetřovatele trestných činů spáchaných v obvodu příslušné četnické stanice a existovalo vedle státní policie⁹ a obecní policie.¹⁰

Po ustavení republiky se podařilo v rámci zvyšování bezpečnosti navýšit systematizované stavy některých četnických stanic, zvláště v těch lokalitách, které byly označeny (obdobně jako kdyňská) za neklidné. Četnická stanice Kdyně působila v obvodu, který byl z hlediska národnostního označován za smíšený a z bezpečnostního hlediska stále spíše za krizový vzhledem k početnosti dělnického obyvatelstva a obavám z jeho radikalizace.

⁷ *Posel od Čerchova*, 1891, roč. 20, č. 44 (31. 10.) nestr.. Reorganizací byly dosavadní obvody velitelství četnických oddělení zmenšeny. Klatovský obvod, jehož velením byl pověřen nadporučík Brůha, se utvořil z částí plzeňského, píseckého a chebského oddělení.

⁸ MÁLEK, Jan. *Vývoj, historie a činnost četnictva v Československu v letech 1918–1945 na příkladu Četnické stanice Zlín a Okresního četnického velitelství Zlín* [tiskem nepublikovaná diplomová práce]. Olomouc : Právnická fakulta Univerzity Palackého, 2014, s. 11, dostupné z http://theses.cz/id/7cvqsy/Malek_DP.pdf, 11. 7. 2017.

⁹ Státní policie měla celostátní působnost. Podle zákona č. 165/1920 Sb. z. a n., o zřízení nových státních policejních úřadů, mohla vláda se souhlasem obce zřizovat státní policejní úřady, které měly převzít dosavadní působnost obecní v oboru policie bezpečnostní, mravnostní a čelední a dosavadní působnost okresní správy politické v záležitostech policejní správy.

¹⁰ Zřízení vlastní obecní policie patřilo výhradně do obecní kompetence.

V důsledku této charakteristiky četnického obvodu byla zdejší četnická stanice ke konci října 1921 posílána o další dva příslušníky.

Poslední zákonnou úpravu činnosti četnictva v první republice přinesla novela zákona č. 299/1920 Sb. z. a. n., o četnictvu (zákon č. 28/1928 Sb. z. a. n., jímž se doplňují a mění zákony o četnictvu a o sborech stráže bezpečnosti). Ta zejména upřesňovala okolnosti použití střelných zbraní četníky i pro zásahy v semknutém útvaru, upravovala podmínky jejich ženitby, služební platy a ubytování.

V čele četnické stanice stál její velitel většinou v hodnosti vrchního strážmistra, příp. v nižší hodnosti, vždy ale definitivní četník, který se musel dobře obeznámit s poměry ve svěřeném obvodu. Předpokládalo se, že kromě dokonalé znalosti terénu bude povšechně informován o zaměstnání obyvatel, zdejších zvycích a v neposlední řadě bylo třeba mít povědomí o obyvatelích, kteří svojí nepřizpůsobivostí ohrožovali veřejnou bezpečnost. Organizování služby spočívalo ve stanovení náplně obchůzek, jmenování hlídek a určení doby trvání služby. Velitel mj. kontroloval četníky, zda jsou správně vystrojeni a ozbrojeni podle předpisů a zda nahlízejí do všech předpisů a pátracích oběžníků, které na stanici došly.

Po zřízení Státního policejního úřadu v Domažlicích 27. června 1938 četnická stanice ve Kdyni témuž podléhala ve výkonu policejní služby ve věcech správních a hospodářských. Rozsáhlý obvod četnické stanice ve Kdyni (Branišov, Brnířov, Dobřířkov, Hluboká, Nová Ves, Prapořiště, Vítovky, Kdyně, Starec) si na podzim 1939 vyžádal další navýšení systematizovaného stavu na třináct četníků. Po skončení druhé světové války počet četníků opět poklesl, a to na sedm mužů (stav k 12. červnu 1945).

V období Protektorátu Čechy a Morava zůstaly bezpečnostní složky v kompetenci protektorátní vlády, byť říšskoněmecká vláda ovlivňovala organizaci četnictva. Kromě bývalých československých bezpečnostních složek začaly na území Protektorátu působit složky německých bezpečnostních sborů a dosavadní československý bezpečnostní aparát se postupně přizpůsoboval německému vzoru, a to i v rozdělení na uniformovanou a neuniformovanou policii. Četnictvo bylo zařazeno do kategorie protektorátní uniformované policie, kterou řídil velitel německé pořádkové policie. V roce 1944 došlo ke sloučení četnictva, státní policie a obecní policie do protektorátní policie.

Již před koncem války doporučil ministr vnitra Košické vlády ve svém návrhu ze 17. dubna 1945 zrušení četnictva. K tomu došlo v souvislosti s výnosem ministerstva vnitra z 30. června 1945, jenž ustanovil vznik Sboru národní bezpečnosti (SNB) jako jednotného vojensky organizovaného strážného sboru. Až do vydání zákona č. 149/1947 Sb., o národní bezpečnosti, sbor pro výkon své služby prozatím používal předpisů platných před 30. zářím 1938, pokud neodporovaly výnosu ministra vnitra a programovým zásadám vlády. Do Sboru národní bezpečnosti byli zařazeni mj. příslušníci dosavadního bezpečnostního sboru, tj. četnictva (po prověření). V činnosti četnické stanice ve Kdyni spočívající v udržování veřejné bezpečnosti pokračovala v poválečné době stanice SNB Kdyně.

Četnická stanice ve Kdyni sídlila v kasárnách postavených v roce 1852 do osmdesátých let 19. století, další sídla zůstávají neznámá, ve dvacátých letech 20. století sídlila v Komenského ulici č. p. 192.

II. Vývoj a dějiny archivního fondu

Archiválie pocházející z činnosti četnické stanice ve Kdyni byly do Státního okresního archivu Domažlice se sídlem v Horšovském Týně delimitovány z archivního souboru Fondy Veřejné bezpečnosti z bývalého kraje Plzeň (EL NAD 10133), jenž byl dosud v péči I. oddělení SOA v Plzni, a to protokolem o přemístění (delimitaci) archiválií ze dne 25. října 2016 čj. SOAP/010-0839/2016. Podle přílohy k tomuto protokolu oblastní archiv delimitoval 33 podacích protokolů a 14 indexů pocházejících z činnosti četnické stanice Kdyně. Při

vymezování jednotlivých archivních fondů v SOkA Domažlice však byly některé archiválie přiřazeny k jiným archivním fondům četnických stanic a stanic SNB. Toto rozčlenění delimitovaného materiálu proběhlo až v roce 2017, proto je přírůstek archivního fondu Četnická stanice Kdyně evidován pod číslem 42/2017 a uvádí 17 podacích protokolů a tři repertáře.

Státní oblastní archiv v Plzni převzal archiválie k uložení do archivního souboru Fondy Veřejné bezpečnosti z bývalého kraje Plzeň ve dvou přejímkách, a sice 11. března 1960, č. přírůstku 17-20/1960, a 7. října 1961, č. přírůstku 7-42/1961.

Z písemností vzniklých z činnosti četnické stanice ve Kdyni se dochovaly pouze registraturní pomůcky, sice v souvislé řadě, ale jen pro období od roku 1929. Zápisy nacházející se na deskách podacích deníků podávají informaci o tom, že spisy nebyly při skartaci provedené 16. února 1960 nalezeny. Naprostá většina dokumentů četnické stanice ve Kdyni se tedy nedochovala.

V podacím protokolu označeném inv. č. 13 se nachází vlepený úřední záznam o průběhu skartace dne 11. května 1953, z něhož vyplývá, že toho dne byla provedena skartace a kontrola spisového materiálu od roku 1898 do 1945. Z dokumentů evidovaných v uvedeném podacím deníku byly vybrány spisy evidované pod čj. 315 (vyšetřování sebevraždy), 569 (krádež prádla), 633 (krádež), 659 (přestupek živnostenského řádu), 2454 (vydírání) a 2466 (nepřístojné chování), ostatní spisy byly likvidovány. Do současnosti se však ani tyto spisy nedochovaly. U ostatních registraturních pomůcek se zápisy o provedení skartace nevyskytují.

III. Archivní charakteristika archivního fondu

Archivní fond Četnická stanice Kdyně obsahuje archiválie pocházející z let 1929–1945.

Archivní fond tvoří registraturní pomůcky od roku 1929. Registraturní pomůcky se dělí na důvěrné podací protokoly a obyčejné podací protokoly. Podací protokoly jsou v obou řadách seřazeny chronologicky a po nejmladším podacím protokolu následují registraturní repertáře rovněž v chronologickém pořadí. Registraturní pomůcky, jež zahrnují částečně období působnosti četnické stanice, ale jejichž vedení bylo ukončeno již za existence kdyňské stanice SNB, jsou uloženy v archivním fondu Stanice Sboru národní bezpečnosti Kdyně (EL NAD 1960). Tyto jsou proloženým písmem uvedeny v inventárním seznamu archivní pomůcky Četnická stanice Kdyně.

V některých podacích protokolech na sebe (zřejmě omylem) nenavazují čísla jednacích, na tyto případy je v inventárním seznamu upozorněno vykřičníkem v závorce (!).

Po formální stránce je inventář zpracován podle metodického pokynu ředitele SOA v Plzni pro zpracování archiválií a tvorbu archivních pomůcek č. j. SOAP/006–0767/2010 a jeho dodatku č. j. SOAP/006–1300/2014 a dále podle metodického návodu č. 1/2013 odboru archivní správy a spisové služby ministerstva vnitra č. j. MV–46913/AS–1/AS–2013.

Během pořádání nebyly vyřazeny žádné archiválie. Jazykem archiválií je čeština a v zápisech vedených po 1. červenci 1942 němčina. Archiválie nejsou fyzicky poškozené.

IV. Stručný rozbor obsahu archivního fondu

Archiválie inventarizovaného archivního fondu pocházejí z činnosti četnické stanice ve Kdyni. Bohužel se dochovaly pouze registraturní pomůcky, jejichž výpovědní hodnota je limitována účelem, který jako takové plnily. Přesto poskytují alespoň zčásti obraz činnosti četnické stanice a odrážejí zlomové okamžiky v dějinách státu a postavení četnictva v nich.

Pro hlubší poznání činnosti a působení četnické stanice je ovšem bezpodmínečně

nutné prostudovat i další archivní materiál. V archivním fondu Archiv města Kdyně lze najít spisy k provozním záležitostem četnické stanice v počátečním období jejího působení, v archivním fondu Okresní úřad Domažlice I. informace k organizačním záležitostem, hlášení stanic či zprávy o jejich činnosti. Z archivních fondů uložených v jiných archivech lze doporučit zejména archivní fondy Zemské četnické velitelství Praha (Národní archiv) a Krajská správa Sboru národní bezpečnosti Plzeň (Archiv bezpečnostních složek).

V. Záznam o uspořádání archivního fondu a sestavení archivní pomůcky

Ve Státním okresním archivu Domažlice se sídlem v Horšovském Týně archivní fond Četnická stanice Kdyně uspořádala a archivní pomůcku zpracovala Mgr. Radka Kinkorová.

V Horšovském Týně dne 30. dubna 2018

Mgr. Radka Kinkorová

Seznam použitých pramenů a literatury

Prameny

Prameny archivní

Státní okresní archiv Domažlice se sídlem v Horšovském Týně (dále jen SOkA Domažlice), fond *Okresní úřad Domažlice I* (EL NAD 592).

SOkA Domažlice, fond *Okresní národní výbor Domažlice* (EL NAD 73).

SOkA Domažlice, fond *Okresní úřad Kdyně* (EL NAD 220).

SOkA Domažlice, fond *Archiv města Horšovský Týn* (EL NAD 156).

SOkA Domažlice, fond *Archiv města Kdyně* (EL NAD 183).

Prameny tištěné

Schematismus pro království České. Praha : Nákladem c. k. místodržitelství, 1891.

Statistický lexikon obcí v zemi české. Praha : Orbis, 1934.

Literatura

JANÁK, Jan – HLEDÍKOVÁ, Zdeňka – DOBEŠ, Jan. *Dějiny správy v českých zemích od počátku státu po současnost*. Praha : Nakladatelství Lidové noviny, 2005.

KVAPILOVÁ, Iva. Přehled organizačního vývoje Sboru národní bezpečnosti v letech 1945 – 1950 se zaměřením na veřejně bezpečnostní (resp. pořádkovou a kriminální) složku. *Internetová verze Sborníku AMV 1/2003*.

MACEK, Pavel – UHLÍŘ, Lubomír. *Dějiny policie a četnictva I. : habsburská monarchie (1526–1918)*. Praha : Themis, 1997.

MACEK, Pavel – UHLÍŘ, Lubomír. *Dějiny policie a četnictva II. : Československá republika (1918–1939)*. Praha : Police history, 1999.

MACEK, Pavel – UHLÍŘ, Lubomír. *Dějiny policie a četnictva III. : Protektorát Čechy a Morava a Slovenský štát (1939–1945)*. Praha : Police history, 2001.

MÁLEK, Jan. *Vývoj, historie a činnost četnictva v Československu v letech 1918–1945 na příkladu Četnické stanice Zlín a Okresního četnického velitelství Zlín* [tiskem nepublikovaná diplomová práce]. Olomouc : Právnická fakulta Univerzity Palackého, 2014.

Výbor zákonů a nařízení Republiky Československé k potřebě četnictva úřadů politických (upravili Josef Mrhálek a Josef Hoffmann). Praha : Nákladem Státní tiskárny, 1933.

Příloha: Seznam použitých zkratk

AF	archivní fond
AP	archivní pomůcka
AS	archivní správa
EL NAD	evidenční list Národního archivního dědictví
eid. jedn.	evidenční jednotka
inv. č.	inventární číslo
MV	ministerstvo vnitra
OÚ	okresní úřad
ppr	podací protokol
rep	repertář
ř. z.	říšský zákoník
Sb.	Sbírka zákonů
Sb. z. a n.	Sbírka zákonů a nařízení
SNB	Sbor národní bezpečnosti
SOAP	Státní oblastní archiv v Plzni
SOkA	státní okresní archiv

Inventární seznam

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. jedn. č.
---------	-------	---------------	----------------

I. Registraturní pomůcky

Důvěrné podací protokoly

1	Podací protokol důvěrný 1. 2. 1937–23. 12. 1938, čj. 51/37–780/38	1937–1938	ppr 1
2	Podací protokol důvěrný 23. 12. 1938–26. 10. 1940, čj. 781/38–560/40	1938–1940	ppr 2
3	Podací protokol důvěrný 26. 10. 1940–3. 7. 1941, čj. 561/40–310/41	1940–1941	ppr 3
4	Podací protokol důvěrný 3. 7. 1941–3. 6. 1942, čj. 311/41–110/42	1941–1942	ppr 4
5	Repertář k podacímu protokolu důvěrnému	1929–1937	rep 1

Repertář k podacímu protokolu důvěrnému

1939–1947

*uloženo v AF Stanice Sboru
národní bezpečnosti Kdyně*

Obyčejné podací protokoly

6	Podací protokol obyčejný 10. 8. 1934–6. 6. 1935; čj. 1671/34–1070/35	1934–1935	ppr 5
7	Podací protokol obyčejný 7. 6. 1935–31. 12. 1935, čj. 1081(!)/35–2487/35	1935	ppr 6
8	Podací protokol obyčejný 1. 1. 1936–30. 12. 1936; čj. 1/36–2450/36	1936	ppr 7
9	Podací protokol obyčejný 1. 1. 1937–31. 12. 1937; čj. 1/37–2589/37	1937	ppr 8
10	Podací protokol obyčejný 2. 1. 1938–31. 8. 1938, čj. 1/38–2670/38	1938	ppr 9
11	Podací protokol obyčejný 1. 9. 1938–11. 3. 1939; čj. 2681(!)/38–910/39	1938–1939	ppr 10

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. jedn. č.
12	Podací protokol obyčejný 11. 3. 1939–2. 11. 1939; čj. 911/39–2930/39	1939	ppr 11
13	Podací protokol obyčejný 6. 1. 1940–2. 1. 1941; čj. 171/40–30/41	1940–1941	ppr 12
14	Podací protokol obyčejný 2. 1. 1941–16. 9. 1941; čj. 31/41–3020/41	1941	ppr 13
15	Podací protokol obyčejný 16. 9. 1941–18. 11. 1942; čj. 3021/41–2260/42	1941–1942	ppr 14
16	Podací protokol obyčejný 18. 11. 1942–31. 8. 1943; čj. 2281(!)/42–1930/43	1942–1943	ppr 15
17	Podací protokol obyčejný 1. 9. 1943–29. 7. 1944; čj. 1931/43–1840/44	1943–1944	ppr 16
18	Podací protokol obyčejný 29. 7. 1944–30. 12. 1944; čj. 1841/44–2885/44	1944	ppr 17
	<i>Podací protokol obyčejný</i> <i>1. 1. 1945–9. 9. 1945, čj. 1/45–880/45</i>	1945 <i>uloženo v AF Stanice Sboru národní bezpečnosti Kdyně</i>	
19	Rejstřík (repertář) k podacímu protokolu obyčejnému	1939–1942	rep 2
20	Rejstřík (repertář) k podacímu protokolu obyčejnému	1943–1945	rep 3
	<i>Rejstřík k denním rozkazům použitý pro 1939, pak 1948–1949</i>	1939–1949 <i>uloženo v AF Stanice Sboru národní bezpečnosti Kdyně</i>	

Název archivní pomůcky:	Četnická stanice Kdyně
Značka archivního fondu:	ČS Kdyně
Časové rozmezí:	1929–1945
Počet evidenčních jednotek:	20 (17 podací protokol, 3 repertáře)
Počet inventárních jednotek:	20
Rozsah v bm:	0,42
Stav ke dni:	30. dubnu 2018
Zpracovatel archivního fondu:	Mgr. Radka Kinkorová
Zpracovatel archivní pomůcky:	Mgr. Radka Kinkorová
Počet stran:	13
Počet exemplářů:	4
Schválil:	Mgr. Radka Kinkorová dne 30. dubna 2018 čj. SOAP/010-0306/2018